

non ei reprehenditur odium, sed dilectio quæ cogit reprehendere, imperturbata perdurat, etiam cum ille qui reprehensus est, odit. Si autem ille qui corripit, reddere vult malum pro malo ei, qui corripienti indignatur, non fuit dignus qui corriperet, sed dignus planè qui etiam ipse corripì deberet. Hæc agite, ut inter vos aut non existant indignationes, aut exortæ statim celerrima pace perimantur. Majorem date operam concordandis vobis quam redarguendis. Quia sicut acetum corrumpit vas, si diutius ibi fuerit; sic ira corrumpit cor, si in alium diem duraverit. Hæc ergo agite, & Deus pacis erit vobiscum, orantes simul & pro nobis, ut ea quæ benè monemus, alacriter impleamus.

ADMONITIO

IN LIBRUM

DE FIDE ET OPERIBUS.

AD initium anni 413. referendus est iste liber. In eo enim Augustinus librum de Spiritu & littera. qui sub anni 412. finem produit, à se paulò antè scriptum commemorat capite 14. Modò, ait, de hac quæstione prolixum librum edidi, qui inscribitur, de Littera & Spiritu. Propterea in *Recreat.* 2. recensito eodem libro de Spiritu & Littera, mox in eum qui de Fide & operibus est, retractionem subiecit in hæc verba: Interea mis-

missa sunt mihi à quibusdam fratribus... scripta nonnulla: ea nimirum quæ refellenda hîc suscepit.

Scripta verò illa eruditus Garnerius in *append. ad 1. part. Oper. M. Mercatoris pag. 117. censet non alia fuisse, quam quæ Hieronymus sive in Isaiam edidit, sive in epistolas Pauli, & sumtas ab Hieronymo arbitratur quæstiones illas tres, quas hîc Augustinus, tacito nomine, præ reverentia, inquit, tanti viri, tractat & refellit. Opinione hanc nos confirmare non audemus. Nam quod spectat quæstionem primam, quæ est de omnibus citra discrimen admittendis ad baptismum, ita ut adulteri nec ipsi repellantur noti ac pertinaces, qui vitam mutare nolunt, nihil in Hieronymo consentaneum huic errori deteximus. Ad secundam verò quæstionem, qua perversum ac præposterum dicebatur, prius morum christianorum doctrinam tradere, ac deinde baptizare, id posset facile pertrahi, quod Hieronymus in Matth. 28. scripsit: Ordo præcipuus, jussit Apostolis ut primùm docerent universas gentes, deinde fidei intinguerent sacramento, & post fidem ac baptismum quæ essent observanda præciperent. Quamquam fortè pius interpretes minimè curabat, ne baptismo præmitteretur, sed tantum ne omnino præmitteretur morum doctrina, tradenda certè vel post baptismum, & baptizatis observanda. Pro tertia demùm quæstione, quæ fuit de baptizatis, etiamsi mores quantumlibet improbos emendare noluerint, per fidem salvandis, profertur illud ex ejus dialogo 1. adversus Pelag. Si Origenes omnes rationabiles creaturas dicit non esse perdendas, & dia-*

bolo tribuit poenitentiam; quid ad nos, qui & diabolum, & satellites ejus omnesque impios & prævaticatores dicimus perire perpetuò, & christianos, si in peccato prævencati fuerint, salvandos esse post pœnas? *Et ex Commentariis in Isai. ult.* Sicut diaboli & omnium negatorum atque impiorum, qui dixerunt in corde suo, Non est Deus, credimus æterna tormenta: sic peccatorum atque impiorum, & tamen christianorum, quorum opera in igne probanda atque purganda sunt, moderatam arbitramur & mistam clementiæ sententiam judicis. *Hæc tamen theologi alii, & similia si qua sunt loca, eo pacto explicant, ut ab illo errore, qui graviter itidem in Enchiridio libroque de Civitate Dei 21. confutatur, defendant Hieronymum. Cui nec nos putamus tribuenda omnia argumenta, quæ in præsentì opere diluuntur, & quidem prætermissis ab Augustino iis Scripturæ testimoniis quibus Hieronymus in Isaiam observat uti eos qui volunt peccatorum aliquando finire supplicia.*

Libri de Fide & operibus meminit Augustinus in Enchiridio c. 67. in lib. de octo questionibus Dulcitii q. 1. n. 2. & in epistola 205. ad Consentium n. 18.

LIBRI II. RETRACTATIONUM,

CAPUT XXXVIII.

ITEREA missa sunt mihi à quibusdam fratribus laicis quidem, sed divinorum eloquiorum studiosis, scripta nonnulla, quæ ita distinguerent à bonis operibus christianam fidem, ut sine hac non posse, sine illis autem posse perveniri suaderetur ad æternam vitam. Quibus respondens librum scripsi, cujus nomen est, *de Fide & Operibus*. In quo disputavi, non solum quemadmodum vivere debeant gratia Dei regenerati, verum etiam quales ad lavacrum regenerationis admitti. Hic liber sic incipit: *Quibusdam videtur.*

